

[Musonius Rufus - suite]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb028_f0302

SourceBoite_028-3-chem | Musonius.

LangueFrançais

TypeFicheLecture

RelationNumérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeuréquipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 22/03/2021 Dernière modification le 23/04/2021

αἰρούμενος τοῦ νέμοντος οἶκον καὶ ποιούμενου παιδας καὶ πόλιν
 αὐξήσας τὴν ἑαυτοῦ, ἅπερ ὑπάρχει τῷ γαμοῦντι; ὅτι μὲν οὖν
 προσήκει τὸν φιλόσοφον γάμου καὶ παιδοποιίας ἐπιμελείσθαι,
 δῆλον. εἰ δὲ προσήκει τοῦτο, πῶς ἂν ὀρθῶς ἔχοι, ὃ νεανίσκος, ὃ
 5 λόγος ἐκεῖνος, ὃν σὺ ἀρτίως ἔλεγες, ὥς ἐμπόδιον ἐστὶ τῷ φιλοσόφῳ
 γάμος; οὐ γὰρ δὴ φιλοσοφεῖν ἕτερόν τι φαίνεται ὃν ἢ τὸ ἅ πρέπει
 καὶ ἅ προσήκει λόγῳ μὲν ἀναζητεῖν, ἔργῳ δὲ πράττειν. Τότε μὲν
 δὴ τοιαῦτά τινα εἶπεν.

XV.

ΜΟΤΣΩΝΙΟΤ

ΕΚ ΤΟΥΤ

10

ΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΓΙΝΟΜΕΝΑ ΤΕΚΝΑ ΘΡΕΪΤΕΟΝ.

Οἱ δὲ νομοθέται, οἷς αὐτὸ τοῦτο γέγονεν ἔργον ζητεῖν καὶ
 σκοπεῖν, τί μὲν ἀγαθὸν πόλει τί δὲ κακόν, καὶ τί μὲν ὠφελεί τί δὲ
 βλάπτει τὸ κοινόν, οὐχὶ δὲ καὶ οὗτοι πάντες συμφορώτατον μὲν
 15 ταῖς πόλεσιν ἐνόμισαν τὸ πληθύνεσθαι τοὺς τῶν πολιτῶν οἴκους,
 βλαβερώτατον δὲ τὸ μειοῦσθαι; καὶ ἀπαιδία μὲν ἢ ὀλιγοπαιδία
 τῶν πολιτῶν ὑπέλαβον εἶναι ἀλυσιτελές, τὸ δὲ ἔχειν παῖδας καὶ νῆ
 Δία πολλοὺς ἔχειν εἶναι λυσιτελές; τοῦτο μὲν γὰρ ἀμβλίσκειν
 ἀπείπον ταῖς γυναιξὶ καὶ ταῖς ἀπειθούσαις ζημίαν ἐπέθεσαν, τοῦτο
 20 δ' ἀτοκία προστίθεσθαι καὶ τὴν κύησιν εἶργειν ἀπηγόρευσαν
 αὐταῖς, τοῦτο δὲ πολυπαιδίας ἔταξαν γέρα καὶ ἀνδρὶ καὶ γυναικί,
 καὶ τὴν ἀπαιδίαν ἐπιζήμιον κατέστησαν. πῶς οὖν οὐκ ἂν ἡμεῖς
 ἄδικα καὶ παράνομα δρῶμεν ἐναντία δρῶντες τῇ βουλήσει τῶν
 νομοθετῶν, θείων καὶ θεοφιλῶν ἀνδρῶν, οἷς ἔπεσθαι νομίζεται
 25 καλὸν καὶ συμφέρον; δρῶμεν δ' ἂν ἐναντία τὴν πολυπαιδίαν τὴν
 ἑαυτῶν κωλύοντες. πῶς δ' οὐχὶ καὶ εἰς τοὺς πατρώους θεοὺς
 ἐξαμαρτάνομεν ἂν καὶ εἰς τὸν ὁμόγνιον Δία ταῦτα πράττοντες;
 ὥσπερ γὰρ ὁ περὶ ξένους ἄδικος εἰς τὸν ξένιον ἀμαρτάνει Δία,
 καὶ ὁ περὶ φίλους εἰς τὸν φίλιον, οὕτως ὅστις εἰς τὸ ἑαυτοῦ γένος
 30 ἄδικος, εἰς τοὺς πατρώους ἀμαρτάνει θεοὺς καὶ εἰς τὸν ὁμόγνιον
 Δία, τὸν ἐπὶ τῶν ἀμαρτημάτων τῶν περὶ τὰ γένη· ὁ δὲ γε

11 This fragmentary treatise deals with the problem of limiting the size of families by destroying unwanted children.

12-22 Aristotle (Pol. II, 9) gives an account of Lycurgus' legislation on the subject. Aulus Gellius (Noct. Att. II, 15) comments also upon Augustus's laws. He refers to the *Lex Julia de maritandis ordinibus* which

BNP
MSS

